

Qur'anen er ikke en videnskabelig tekstbog

Bismillahir Rahmanir Raheem

Mange mennesker har påstået, både førhen og i de moderne tider, at Qur'anen indeholder videnskaber, industri og opfindelser osv. De tilskriver enhver videnskab til Qur'anen, som blev nævnt af gamle og moderne skribenter, hvad angår naturlige og kemiske videnskaber, logik og andre emner. Det har dog intet på sig, og Qur'anens realitet afviser dette. Qur'anen kom ikke for at bevise disse ting, ligesom de påstår. Alle *Ayaat* i Qur'anen indeholder tanker (*Afkar*), som demonstrerer Allahs ﷻ mægtighed og love (*Abkam*), som behandler tjenernes handlinger.

Med hensyn til hvad der skete i videnskaberne, så er der ikke en eneste *Ayah* eller del af en *Ayah* med den mindste indikation på nogen af disse videnskaber. Hvad angår de *Ayaat*, som kan appliceres over teorier eller fakta, ligesom følgende *Ayah*:

﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا﴾

”Allah er Den, som sender vindene, således at de løfter (eller hæver) en sky.” [MOQ. al-Rum 30:48]

så er de kommet for at demonstrere Allahs ﷻ mægtighed og evner, og ikke for at bevise videnskabelige synspunkter. Og angående Hans ﷻ udtalelse:

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾

”Og Vi nedsendte Bogen til dig (i intervaller) som en forklaring på alting.” [MOQ. al-Nahl 16:89]

Hvad der menes med *alting*, er de forpligtelser og tilbedelser, og hvad end der er relateret til det, som bevises af teksten i ovenstående *Ayah*. Den vedrører spørgsmålet om forpligtelser, som budbringerne leverede til deres folk. Dette står klart, når man læser hele denne *Ayah*:

﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

”Og (husk) Dagen, hvor Vi vil genoprejse et vidne fra enhver nation imod dem. Og Vi vil bringe dig (åb Muhammad) som et vidne imod disse. Og Vi nedsendte Bogen (Qur'anen) til dig som en forklaring på alting, og en Vejledning, en Barmhjertighed og en God Nyhed til muslimerne (dem, som har underkæstet sig til Allah).” [MOQ. al-Nahl 16:89]

At Allah ﷻ henter en Budbringer som et vidne imod sin Ummah, betyder at han er et vidne imod dem i forhold til det, han leverede til dem. Og at han åbenbarede Qur'anen for at opklare alting, betyder at den er en vejledning, barmhjertighed og en god nyhed til muslimerne. Det betyder altså, at det ikke handler om naturvidenskab, logik eller geografi, eller noget andet. Men det handler derimod om selve Budskabet, dvs. at Bogen er en opklaring af deres *Abkam*, tilbedelser og trosartikler (*'Aqaa'id*). En vejledning, hvormed folk bliver vejledt, og en barmhjertighed til dem, hvilket frelser dem fra vildfarelse og udgør en god nyhed til muslimer om *Jannah* (Paradiset) og Allahs ﷻ tilfredshed. Dette har ikke noget

forhold til andet end Islams *Deen* og dens forpligtelser. Betydningen af, ”en forklaring på alting”, tilskrives til ethvert spørgsmål i Islam.

Med hensyn til Hans ﷺ udtalelse:

﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾

”Vi har ikke udeladt noget fra Bogen.” [MOQ. al-An’am 6:38]

Hvad der menes med Bogen, er den bevarede tavle (*al-Lawh al-Mahfooz*), som indeholder Allahs Viden.

Ordet *Kitab* (Bog) er et homonym, som forklares af den sammenhæng det sættes i. Når Allah ﷻ siger:

﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾

”Dette er Bogen, hvormed der ingen tvivl er; (den er) en Vejledning til de gudfrygtige.” [MOQ. al-Baqarah 2:2]

Så er det Qur’anen, der refereres til. Og når Han ﷺ siger:

﴿مَا كُنْتُ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ﴾

”Du vidste ikke, hvad Bogen var.” [MOQ. al-Shura 42:52]

’Bogen’ henviser her til det at kunne skrive.

Men når Han ﷺ siger:

﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾

”Og Bogens Moder er i Hans besiddelse.” [MOQ. al-Ra’d 13:39]

Og når Han ﷺ siger:

﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ﴾

”Dette var nedskrevet i Bogen.” [MOQ. al-Isra’ 17:58]

﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾

”Vi har ikke udeladt noget i Bogen.” [MOQ. al-An’am 6:38]

﴿لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ﴾

”Hvis der ikke allerede var kommet en forskrift fra Allah...” [MOQ. al-Anfal 8:68]

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ... فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾

”Og hos Ham er nøglerne til det usete (*al-Ghayb*); ingen kender dem udover Ham... i en åbenbar Bog.”
[MOQ. al-An'am 6:59]

﴿كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾

”Alt sammen findes i en åbenbar Bog.” [MOQ. Hud 35:6]

﴿وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾

”Og intet formindskes af hans liv, uden at det findes i en Bog.” [MOQ. Fatir 35:11]

Alt dette betyder Allahs ﷻ viden.

Hans ﷻ udtalelse, ”Dette var nedskrevet i Bogen.” [MOQ. al-Isra' 17:58], vil sige den bevarede tavle (*al-Lawh al-Mahfooz*), som betyder Hans ﷻ viden. Og Hans ﷻ udtalelse, ”Vi har ikke udeladt noget i Bogen.” [MOQ. al-An'am 6:38], er tydeligvis kommet for at betyde Allahs ﷻ viden. Fordi hele denne *Ayah* fortæller:

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾

”Der er ikke noget væsen på jorden, som bevæger sig, og heller ikke en fugl, som flyver med sine to vinger; de er blot samfund ligesom jer. Vi har ikke udeladt noget fra Bogen.” [MOQ. al-An'am 6:38]

Ligesom Hans ﷻ udtalelse:

﴿مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُعَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً﴾

”Hvad er det for en Bog, som hverken overser en lille ting eller en stor ting?” [MOQ. al-Kahf 18:49]

Dette er bevist af den anden *Ayah* i samme *Surah* (kapitel) - al-An'am - hvori Allah ﷻ siger:

﴿فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾

”... i en åbenbar Bog.” [MOQ. al-An'am 6:59]

Og hele denne *Ayah* fortæller:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾

”Og hos Ham er nøglerne til det usete; ingen kender dem udover Ham. Og Han ved (eller kender) alt hvad der findes i (eller på) jorden og havet; og der falder ikke et blad, uden at Han ved det; og der er ikke noget korn i jordens mørke, og intet frisk eller tørt, uden at det er nedskrevet i en åbenbar Bog.” [MOQ. al-An'am 6:59]

Alt dette i denne *Ayah* indikerer, at ordet '*Kitab*' ikke betyder Qur'anen. Derimod betyder det den bevarede tavle (*al-Lawh al-Mahfooz*), som er ensbetydende med Allahs ﷻ viden. Altså er der ingen

indikation i denne *Ayah* med hensyn til, at Qur'anen skulle indeholde videnskab og andre lignende emner. Qur'anen er blottet for enhver diskussion om videnskab, på grund af dens ordforråd og konstruktion (idiomer), og også fordi Allahs Sendebud ﷺ ikke forklarede den, så derfor har den ingen relation til ham. Dette er Qur'anens realitet.

Den indikerer klart og tydeligt, at den består af arabiske tekster, som blev bragt af Profeten ﷺ fra Allah ﷻ, som ikke forklares gennem andet end det arabiske sprog og Allahs Sendebuds ﷺ Sunnah.

Hvad angår *Tafseer* (fortolkning) af Qur'anen på basis af et shariamæssigt bevis, som omtaler en særlig fortolkningsmåde: Den er ikke virkelig, og har intet bevismæssigt grundlag. Fordi Qur'anen klargjorde ikke måden, hvorpå dens *Ayaat* skulle forklares. Og det er ikke blevet berettet autentisk (*Sabeehan*) fra Profeten ﷺ, at han skulle have omtalt en særlig fortolkningsmåde. Og ligeledes Sahabah ﷺ, selvom hvad de forklarede var årsagerne til åbenbaringen af *Ayaat*, men dette kom i form af en *Marquf Hadith*, og ikke som *Tafseer*. Selv hvis det var som forklaring og opklaring, så var de tit uenige om Qur'anens *Ayaat*. Enhver udtalte sig i forhold til sin holdning, hvilket indikerer, at en *Ijma'* (enstemmighed) om en særlig fortolkningsmåde ikke fandt sted. Blandt dem var folk, som plejede at tage bestemte *Israiliyyaat* fra Bogens folk, som blev berettet af Tabi'un, mens andre plejede at afvise deres anvendelse. Men de plejede alle sammen at forstå Qur'anen i forhold til hvad de havde af kendskab til det arabiske sprog, og hvad de forstod fra Allahs Sendebuds ﷺ Sunnah. Hans ﷺ Sunnah er hans udtalelser, handlinger, anerkendelser, hans egenskab som skabning og moralske karakter. Dette er et velkendt faktum angående dem alle sammen.

At nogle af dem afholdte sig fra at forklare bestemt ord og *Ayaat*, skyldtes deres sikkerhed på meningen og ikke en indskrænkning til hvad teksten har nævnt, fordi ingen gav en holdning indtil han havde fået tilstrækkelig med viden. Men det kaldes ikke en *Ijma'* (enstemmighed), fordi det ikke blotlægger et bevis om Allahs Sendebud ﷺ, for hans ﷺ opklaring er en Sunnah og ikke *Tafseer*. Men Sahabah ﷺ er de folk, som er nærmest den korrekte holdning i *Tafseer* af Qur'anen, på grund af deres høje rang indenfor det arabiske sprog, og deres nærhed til den, som Qur'anen blev åbenbaret til. De plejede at være enige om hans ﷺ adfærd, og gjorde det arabiske sprog, såsom den præislamiske poesi, de præislamiske taler og andet, til de eneste værktøjer for at forstå Qur'anens ordforråd og konstruktion, og de plejede at stoppe ved grænsen til det, som var blevet nævnt om Allahs Sendebud ﷺ, og de åbnede deres sind i forståelsen af Qur'anen ifølge disse to værktøjer. Og dette er den bedste metode, man kan følge i forståelsen af Qur'anen.

Derfor finder vi, at metoden til at forklare Qur'anen, er det arabiske sprog og Profetens ﷺ Sunnah, som skal adopteres som de eneste værktøjer for at forstå Qur'anen og fortolke den i forhold til dens ordforråd og konstruktion. Så det arabiske sprog og Profetens ﷺ Sunnah skal anvendes til at forstå Qur'anen i forhold til de shariamæssige meninger, shariamæssige love, og de tanker som har en juridisk realitet. Metoden til at forklare Qur'anen går ud på at åbne vores sind for at forstå teksterne til den grad som indikeres af arabernes tale og deres almindelige anvendelse. Og derudover hvad ordene indikerer i forhold til shariamæssige meninger, som nævnes i en shariamæssig tekst i Qur'anen eller Sunnah, som ikke skal begrænses til forståelsen fra de tidligere muslimer, om end de var 'Ulema, Tabi'un eller endda Sahabah. Alle disse er *Ijtihadaat*, som kan være forkerte eller korrekte.

Måske bliver sindet vejledt til forståelsen af en *Ayah*, hvis realitet bliver tydelig for en fortolker (*Mufassir*) efter en omfattende undersøgelse af det arabiske sprog, eller den bliver tydelig for ham efter ændringen af ting, fremskridt i materielle former, realiteter eller begivenheder. Dette kan ske ved at åbne sindet for kreativitet i ens forståelse, men ikke ved at opfinde noget nyt. Kreativitet i fortolkning finder sted indenfor de grænser, ordet *Tafseer* (fortolkning) kræver, alt imens man værner sig imod den vildledte opfindelse af meninger, som absolut ikke har nogen forbindelse til teksten, som skal forklares.

Denne tilpasning i forståelsen, og at sindet gives frit spil til at opnå den bedste forståelse af teksten, uden at begrænse sig til forståelsen fra ethvert menneske udover den person over hvem Qur'anen blev åbenbaret (dvs. Muhammad ﷺ), nødvendiggør at alle *Israiliyyaat* afvises så man begrænser sig til de historier som nævnes i Qur'anen, og at man afviser det de hævder, er videnskaber, som er indeholdt i Qur'anen, således at man stopper ved grænsen til hvad Qur'anens strukturer betyder, i forhold til de *Ayaat*, som diskuterer universet, og hvad end der er tilsigtet med dem i forhold til at opklare Allahs ﷻ mægtighed.

Dette er metoden til at forklare Qur'anen, og fortolkeren skal forholde sig til den, og dens byrder skal bæres af enhver der ønsker at udføre fortolkning af Qur'anen.